

Diumenges de Pasqua 10-05-2020

UNITS EN L'ESPERANÇA

Preludi musical

Wahrlich, wahrlich, ich sage euch, BWV 86 (En verdad, en verdad os digo)
Estrenada en Leipzig el 24 de mayo de 1724

Invocació

Crida a la lloança: Salm 31, 1-6.15-16

Himne: Mil voces para celebrar (186 HC)

Confessió de Pecats

Proclamació de la gràcia: 1 Pere 2, 24-25

Lectures bíbliques: Fets 7, 55-60, Joan 14, 1-14

Himne: Señor heme en tus manos (373 HC)

Proclamació de la paraula

Interludi musical: "Silenciosamente protegidos"

Resposta a la paraula

"Ahora mismo" Miquel Martí i Pol (extracto)

Doxologia: Gloria al Padre y al Hijo (305 HC)

Benedicció

Salm 85, 11-14

Postludi musical

Litúrgia: Mariano Arellano

Proclamació de la paraula: Alfredo Abad

Lectures: Rubén Bernal, Eva Domínguez, Abraham García, Joan Medrano, Judit Pallàs, Esther Ruiz, Teresa Sancho i Josué Sintés,

Música: Alicia y José Rodríguez

Imatges: Creative Commons

Butlletí: Daniel Paül

Església Protestant de Barcelona – Centre

Carrer dels Tallers, 26 – 08001 Barcelona – Tel. 93-318.97.98

Correu electrònic: elbutlletitallers@gmail.com - **web:** www.esglesiatallers.org

Compte bancari: Triodos Bank IBAN: ES42 1491 0001 2820 2713 0323

Església Protestant de Barcelona - Centre

Nº 1718 del 10 de maig de 2020

UN SÀBAT OBLIGATORI

Durant aquests llargs dies de confinament estem acostumats a sentir i a llegir diferents opinions sobre el nostre obligatori aïllament; també sovintegen els consells per tal de passar, el millor possible, les llargues hores de reclusió i allunyar de nosaltres l'avorriment que se'n segueix.

I ha estat precisament, entre aquest doll d'escrits sobre el tema, que m'he topat amb un article amb un títol, si més no, enigmàtic. "Un sàbat forçat per a una humanitat frenètica? Així, amb interrogant. El seu autor, Clément Blanc, és pastor d'una església de les anomenades lliures. Les opinions que hi exposa poden ser, segur, controvertides però no deixen de tenir la seva part de raó.

L'autor, tot fent un paral·lelisme entre el repòs del sàbat i el nostre actual isolament, escriu. "Tots fem partida d'una gran maquinària que no vol ser aturada ni vol afluixar en la seva producció però el món que Déu ens ha donat no era pas així, aquest món ha estat creat amb un tempo: sis dies per a treballar i un dia per al repòs" (Gènesi 2,2)

I, tanmateix, afegeix l'autor, des de fa moltes dècades la nostra tendència és l'acceleració. L'actual crisi mundial apareix, doncs, com una pausa forçada dins del frenesí general i Clément Blanc arriba a dir, d'una manera un xic original, que "durant unes setmanes la humanitat té l'ocasió de reembossar una part del seu deute envers Déu i la creació" (sic).

Potser no li falta raó, ja que afluixar el ritme ha esdevingut un luxe a l'abast de poca gent. "Ens havien promès -diu- que la mecanització i la tecnologia ens donarien un temps lliure en abundància però cal constatar que el progrés no ha mantingut la seva paraula... mai no havíem treballat tant i mai no ens havíem

avorrit menys” només faltava l’arribada dels smartphones per acabar amb el nostre temps mort. No ens queda temps ni per a pensar.

I continua: “no únicament no consagrem una jornada per aturar-nos a centrar-nos en Déu i per a prendre alè per a la pròxima setmana, sinó que el mateix fet d’aturar-nos se’ns fa estrany... Si refusem de respectar el tempo donat pel nostre Creador, continuarem destruint-nos com a creatures”

D’aquí n’extreu la conclusió que aquest temps d’aïllament que estem vivint - malgrat ser un temps molt dur per a molta gent- podria ser l’ocasió de redescobrir un nou ritme en les nostres vides ja que no és únicament la humanitat qui pateix amb aquest frenesí sinó que també impedim a la natura de reprendre el seu alè, cosa que també afecta els animals tal com explica el llibre de l’Èxode (20,10).

Amb aquest nostre afany de desenvolupament desfermat estem explotant la terra com mai no ho havíem fet i la terra també necessita de repòs. “La terra reposarà tot el temps que duri la desolació per compensar tots els períodes de repòs que vosaltres no li havíeu concedit quan hi vivíeu” assenyala el llibre del Levític (26,35).

Més endavant, en comprovar com ha baixat el nivell de contaminació a causa del confinament, l’autor es pregunta quantes vides s’hauran estalviat gràcies a aquest aire temporalment més pur i arriba a interrogar-se sobre si el coronavirus no serà, finalment, una bona notícia. Cosa que, evidentment, s’afanya a descartar.

Dissortadament la humanitat sembla que no aprèn de les crisis passades i difícilment està disposada a canviar d’actitud; els mitjans de comunicació ens forneixen exemples cada dia sobre aquest comportament i no cal pas allargar-se sobre el tema.

Si no destruïm per plaer ni per autodestruir-nos, per què ens destruïm?, es pregunta l’autor de l’article que comentem; per què no afluïxem en el nostre ritme de vida?

El problema, però, va aparèixer des del primer sàbat de la història. Déu va ordenar al poble de fer la collita el sisè dia dues vegades més per tal de no haver-ho de fer el setè dia: “Tot i això, alguns del poble sortiren a buscar-ne el setè dia, però no en van trobar. Llavors el Senyor va dir a Moisès: Fins quan us negareu a complir els meus manaments i les meves lleis? Tingueu present que el Senyor us ha donat el dissabte, dia de repòs, i per això el sisè dia us dóna pa

per a dos dies. Quedeu-vos cadascú al seu lloc; el dia setè ningú no ha de sortir. Així, doncs, el poble va reposar el dia setè” (Ex. 16, 27-30)

Certament, tal com se’ns diu a l’article que comentem, per a afluir cal tenir confiança en Déu, “ no anar acumulant i acumulant confiant en els nostres graners perquè no hi haurà canvi mentre no ens posem en Déu, el nostre Creador, l’únic capaç de proveir les nostres necessitats” Tal com diu Clément Blanc, i en això té tota la raó, no serà pas Mammon qui ens salvi.

J. Lluís Paül

ANUNCIS I COMUNICACIONS

FAMÍLIA CRISTIANA

Tinguem presents a les nostres oracions els germans que tenen problemes de salut i a les persones que en tenen cura. Que el Senyor els acompanyi cap a una presta recuperació.

LA CISTELLA SOLIDÀRIA

Aix!!!! Quins temps!!!! Se’ns acumulen els temes de pregària,oi???? Preguem per família, per amics, per malalts que pateixen, per l’economia, per gent que es queda sense feina, per la incertesa de "què passarà". També donem gràcies per la vida, pels companys de camí que ara veiem a través de vídeo trucades, pel nou dia, per una trucada de telèfon que ens mostra amistat i estimació. No oblideu sisplau el petit menjador del "Chiringuito", la tasca que fan, la mà estesa cap als més desfavorits. Pensem en ells i donem gràcies també per la complicada tasca que fan.

CANAL DE YOUTUBE

Podreu seguir el culte en directe a la pàgina de youtube a les 11.00. Enllaç: <https://youtu.be/aigm4gBFp24>. També podeu veure els cultes anteriors:

<https://www.youtube.com/channel/UCydZmry9XR0M6X8tXemJl6Q>

CONSELL

Divendres a les 18h tindrem el proper consell per via telemàtica ja que ens aquests temps més que mai necessitem resoldre problemes sense aturar-nos.